

En ondertussen zijn we al weer op minder dan twee maanden voor de Celtman!

Afgelopen week een aantal dagen vakantie gehad. Levi ging een week op schoolreis naar Barcelona, dus hadden Maaïke en ik besloten om samen een Citytrip naar Kopenhagen te maken. Randy vond het ook prima om alleen in Rucphen te blijven.

Kopenhagen is een hele mooie stad, en ook het weer zat mee. Heel veel gezien, veel gewandeld, en veel gegeten en gedronken....

De vakantie week begon helaas iets minder, omdat ik tijdens de fietstraining van vorige week zaterdag weer een keer erg vervelend gevallen ben. Ik was lekker op tijd vertrokken, en was van plan zo'n 120KM of meer te gaan fietsen. Na zo'n 40KM ging ik door een bocht, en gleed mijn achterwiel weg.

Op zich kon ik dit nog net corrigeren, en bleef op mijn fiets zitten, maar vloog wel een voortuin in. De ijzeren paatljes die daar stonden kon ik helaas niet meer ontwijken, en ik raakte er 1 en sloeg vervolgens over de kop....

Met een flinke klap kwam ik op mijn linker schouder terecht (vorige keer was het mijn rechter schouder). Toen ik overeind gekomen was, dacht ik.....dit jaar kan ik de Celtman wel vergeten..... Mijn linkerbeen, linkerschouder en rechterhand deden heel erg pijn. Een automobilist die het had zien gebeuren vroeg of hij een ambulance moest bellen. Hij hielp nog even mee, om mijn fiets op te rapen, en mijn pompje en bidon etc. weer bij elkaar te zoeken, want die waren een flink eind weg geslingerd. Nadat ik hem overtuigd had, dat het wel ging, en dat ik niets gebroken had, bedankte ik hem, en ging hij weer verder.

Een paar minuten later, besloot ik om ook weer verder te gaan met de training. Eerst moest ik mijn wielen opnieuw inspannen, want deze stonden scheef. door de klap. Ook mijn carbon stuurtje stond helemaal gekanteld. Gelukkig niet beschadigd, en ik kon het zonder veel problemen weer terug zetten in de normale stand. De bidonhouder nog even terug gefatsoeneerd (was half doorgebroken), en toen maar weer op mijn fiets gestapt. In eerste instantie was het plan om recht naar huis te fietsen. Even later besloot ik om toch nog wat langer door te fietsen. Met net 100KM op de teller kwam ik weer terug thuis. Nu (9 dagen later) nog steeds last van

mijn duim, en ook de schouder is nog niet helemaal hersteld. Mijn been is gelukkig wel weer helemaal in orde (alleen nog een beetje paars).

Mijn fiets was er achteraf gezien toch wat erger aan toe, dan ik eerst had gedacht. Een flinke deuk in het frame, en dat is wel heel vervelend. Sowieso jammer van het mooie Cube frame, zo'n deuk. Maar ik verwacht ook dat ik problemen ga krijgen bij de fietskeuringen tijdens een wedstrijd. Dus leek het me verstandig om op zoek te gaan naar een ander frame. Na lang googelen een full carbon frame in mijn maat gevonden. Gisteren gelijk opgehaald in Oldenzaal, en het frame ziet er helemaal als nieuw uit.

Deze week ga ik weer proberen een ronde te zwemmen in Galder. Hopelijk gaat het goed met mijn schouder.... Verder hoop ik wat tijd te vinden om mijn fiets op te gaan bouwen. Misschien ga ik voorlopig weer op de Prorace trainen.